

SLÁVA MARIÍ

Text: Michaela Štastná, malířka a galeristka

KVĚTEN SE ODEDÁVNA SLAVÍ I JAKO MĚSÍC PANNY MARIE. JE VĚNOVÁN JEJÍ ÚCTĚ A ROZJÍMÁNÍ O JEJÍCH CTNOSTECH, MOCI A DOBROTĚ, O JEJÍM SVATÉM ŽIVOTĚ ZDE NA ZEMI A OSLAVENÍ V NEBI. A JAKO NA JAŘE VYRÁŽÍ ZELEŇ, I MARIÁNSKÝ MĚSÍC MŮŽE BÝT PRO NÁS ZAČÁTKEM NOVÉHO DUCHOVNÍHO ŽIVOTA A OSVÍCENÉ ŽENSKÉ SÍLY.

MARIE A SVATOST

Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, k Božímu obrazu jej stvořil, stvořil jej jako muže a ženu. Gen 1/27

Pro křesťanskou kulturu je svatá Panna vzorem osvícené ženy Duchem svatým. Představuje kromě pozice věčné panny a Matky Boží také snoubenku Ducha svatého a udržovatelku odvěké krásy a harmonie celku pro věčnost. Ale jak by mohl Bůh stvořit ke svému obrazu ženu, kdyby neměl ženský vzor? Leč on ho má, ženu zpočátku zvanou *Athiret* – „Ta, která vládne mořím“. A není to jen moře vod na naší zemi, ale též moře hvězd, pás světla – Mléčná dráha. Hvězdy jsou jejím panstvím, proto je Marie Královnou nebes. A prstenec hvězd jako další symbol tančí kolem středového slunce – ženského principu, který svou láskou obklopuje mužský. Kdykoliv ho spatříme, připomene, že v ženství je neustále přítomen také Duch božství (mužství).

Jakmile člověk objeví svůj vnitřní protějšek, objevil božství, svůj celek.

Podoba jména Miriam v sobě spojuje několik slov dávajících význam „*myrha mořská*“ a jiné mají význam „*paní moří*“. Panna Maria má mnoho jmen, například *Panna Mer*, kde *Mer* značí moře i lásku, a proto voda je symbolem její soucitné moudrosti. Nazývána je také *Stella Maris* – Hvězda mořská, a to nejen moří pozemských, ale i nebeských a kosmických. Spojuje v sobě tradici hebrejskou a egyptskou, hebrejsky *Jam* (svatá zkratka jména *Jahve*) a egyptsky *mer* (moře, láska) ve svém spojení vytvořily význam „*Ta již miluje Jahve*“.

MARIE DIVINE

MARIE BOŽSKÁ, ÚCHVATNÁ, OBDIVUHODNÁ

Marie je nejčistší zosobněná krása, ztělesňuje nejhlubší tajemství ženství – v tichu tohoto tajemství. Ta, z níž se zrodilo Slovo je sama tichem a jemností, které však nezastírají neustálý boj s Protivníkem, který vede skrytě. V raném mládí, do 12 let věku je

Marie je ženské jméno veliké svatosti, mající mnohá tajemství. Pochází z mnoha pramenů a tradic, z nichž všechny jsou svaté a každá obsahuje sémě vědomí a pravdy. Vyskytuje se v mnoha podobách po celém světě: Marie, Maria, Miriam, Maura, Mirjam. V Egyptě zní jméno jako Mirjam – jméno sestry Mojžíšovy a Aronovy. Vzešlo ze slova *mer*, láska, z něhož se stalo *Mery*, znamenající uctívaná, milovaná. Dávalo se dcerám, jež měly mít zvláštní poslání a jejichž zrození rodina nebo prorocství předurčily k božskému údělu. Jméno Marie se dávalo ženám (v Ježíšově době i před tím), které dospěly do určitého věku jako titul nadané ženy, která prokázala svou cenu i zvláštní povahu. Stát se Marií bylo požehnáním.

Počátek lásky je v těle a končí v duchu. (sv. Bernard)

Zdravas buď Hvězdo zářivá, ó Královno Maria.

Sláva Marii, dceři Boha Otce,
Sláva Marii, matce Boha Syna,
Sláva Marii, nevěstě Ducha svatého.

Nechť nám svítí víra svatá,
které ty jsi brána zlatá,
Zdravas, Zdravas Maria, vítězná jsi naše Královna!

U jejího Milostného obrazu nebo Pramene
dosahují mnozí uzdravení a mnohá dobrodiní.
Ona vykoná ve spojení s Duchem svatým ty
největší věci i v dobách posledních.

Ó královno nebeská, celý svět to dosvědčuje, že
kdo v tebe důvěřuje,
dobrou Matku v tobě má, ty ho slyšíš a vyslyšíš,
ve své lásce přečistě, jeho prosby zajisté.

(Mariánské písně 2, lze dohledat na youtube)

jejím místem boje Chrám, později po zasnoubení s Josefem pokračuje ve „svatyni srdce“. Naslouchá Slovu a přijímá Slovo. V době, kdy mladé dívky měly tkát závoj pro Chrám, připadla na ni losem purpurová a šarlatová nit. Proto některé ikony zobrazují v ruce té „nejčistší“ purpurové přádeno. V tom roce šla pro vodu ke studni ve věku 15 let a uslyšela hlas: „*Buď zdráva milostí zahrnutá, Pán s tebou.*“ (Luk 1,28) Marie se vrátila domů naplněna bázní, položila svůj džbán, usedla a znovu se pustila do šarlatové výšivky. Objevil se před ní anděl a řekl jí: „*Neboj se Marie, vždyť jsi našla milost u Boha. Hle počneš z Jeho Slova.*“ (Luk 1,30–31) Marie udivena odvětila: „*Počnu z Pána, živého Boha a porodím jako každá žena?*“ Anděl pravil: „*Nikoli Marie, sestoupí na tebe Duch svatý a moc nejvyššího tě zastíní. Také dítě, které se z tebe narodí, bude nazýváno Synem Nejvyššího. Ty mu dáš jméno Ježíš, neboť vykoupí lid z jeho hříchů.*“ (volný překlad, (Luk 1/32-35))

A Marie řekla: „*Hle, jsem služebnice Páně. Staň se mi podle tvého slova.*“ (Luk 1,38)

Marie prostoupena božskou láskou poznala horoucí žár Ducha svatého – tajemství vnitřní svatby, poznala tajemství erotiky, kterou v ní Božský Erós povýšil na nejvyšší úroveň realizace, kdy dosáhla Svatého Jména a stala se jím.

MARIE A VÍRA

Marie je vrcholné dílo Boha, je korunou stvoření.

www.galeriestastna.cz

Ona je milostiplnou, vlídnou tváří Boží, ztělesněním Božího Milosrdenství. Jak krásná a vznešená je Panna čistá, studnice Moudrosti. Svatyně, místo spočinutí Nejsvětější Trojice. Zároveň prodchnuta nejhlubší pokorou, kterou je Bůh tolik uchvácen. **Marie je spojením dokonalé slávy nebe s dokonalou pokorou země.** Tím je jako stvořená bytost úplná v dokonalosti a rovná Bohu. Je jedinou bytostí, která má moc, v jistém smyslu, i nad samým Bohem. Satan a jeho služebníci se jí neskonale bojí, pro její pokoru, která je oslepuje, a díky ní ztrácejí svou sílu. Marie je plná Boha a stánkem Ducha svatého, neboť přijala Jeho vůli za svou. „*Staniž se mi podle tvého slova*“ v každém okamžiku jejího života. Stejně jako Ježíš – „*mým pokrmem je plnit vůli Boží.*“ Ona porazila Zlo. V ní Bůh zvítězil. Jí v poslušnosti slouží i zlé síly.

Pod ochranou svaté Panny, v Božském tichu jsme v bezpečí jako na lodi,
která je nám útočištěm na moři světa, v bouřích života.

Božský oheň Ducha svatého aktivuje božskou sílu ženství – čistoty, oddanosti, statečnosti a věrnosti Bohu, jeho svaté věci. Toto vnitřní slunce je síla Ženy. „*Agni, vnitřní oheň, býval od dávnověku skrytým tajemstvím bohů.*“ Chceme-li pochopit Marii, chápeme jejího Syna: „*... učte se ode mne, neboť jsem tichý, srdce*

pokorného a naleznete odpočinutí svým duším.“ (Mat 12, 29). A opačně, chceme-li správně pochopit Syna Božího, který zůstal dodnes plně nepochopen, hledme na Marii. Ježíš Bůh je celistvý jako muž a žena v jednotě (mužena).

POSVÁTNY CHRÁM V NÁS TVOŘÍ SVATÁ PANNA MARIE

Panna Marie vždycky pomáhala v časech nejtěžších. „Ó, Maria bez hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme.“ Je archetypem *Velké Matky* pro ženu, které záleží na stavu světa. Vždyť žena je spolutvořitelkou, ochránkyní přírody a udržovatelkou stvořených věcí – dětí, zvířat, rostlin, vod a veškerého života. Je obnovitelkou víry a naděje, utěšitelkou ve strastech a těžkostech. Ona sama je Láskou Boží, která vede správně a moudře. Zaslouží si naši lásku a úctu, že nás slyší a vyslyší. Ona je plna Ducha svatého a plna pokory, je Matkou naší duše, nehledejme ji venku, mimo nás. Jak se ve starých písních zpívá „*neoslyší nás*“, ale přimlouvá se za nás. V posledních časech končícího současného věku nás skryje pod svůj plášť, zahalí světlem svatého Ducha**) a bude našim útočištěm. Skrze ni a Sv. Ducha, jehož ona ztělesňuje plnou mírou, se znovuzrodíme v Duchu a Pravdě. Jediné, co k tomu potřebujeme, je chvála a díkůvzdání Otci a Matce nebes. ●

Chrám Naše Paní – Notre Dame – gotické chrámy oslavují velkolepost Boží a nastolují rovnováhu jako připomínku ženské stránky Boha ve všech jejích lidských podobách, ať je jí Panna Marie, Marie Magdalena, egyptská Isis, římská Minerva nebo řecká Sofie. Je to jedna a táž Paní. Protože Duch je jen jeden – jedna Ruach.

*) Duch, řecky Pneuma. Hebrejsky Duch – Ruach může být mužský i ženský rod, záleží na kontextu. V aramejštině je Duch – Rúacha výhradně ženského rodu: „Ona, Rúacha, osvědčuje, že jsme Boží děti.“ I pro gnostiky je Duch svatý žena, mající podobu Sofie, představující božskou ženskou moudrost.

OPĚVOVANÁ MARIE

„Oblečení svaté Panny bylo stříbřitě bílé a oslňující, jako ušité ze světla a slávy, jiskřivé a zářivé. Nedá se to srovnat s ničím na zemi. Propínací šaty zářily více než sedm sluncí dohromady. Stvořené z blýskavé slávy a nepředstavitelně nádherné. Koruna s růží na hlavě byla překrásná a blyštivější, než si člověk dokáže představit. Nejsvětější Panna byla vysoká a urost-

lá. Vypadala lehká, jako by ji mohl odfouknout jen závan dechu a přece zůstávala nehybná a vzpřímená. Hlas krásné Paní byl něžný. Zněl čarovně, úchvatně a hrál v uších. Svatá Panna řekla, že mi sdělí pravidla nového náboženského řádu tzv. druhé tajemství“ (popis mladičké pastýřky M. Calvatové z vesnice La Salette u francouzských hranic se Švýcarskem).

Kdopak to září jako jitřenka?

**Jak luna překrásná,
čistá jak slunce září,
jak hvězdné šiky úchvatná!** (Píseň Písní 6,10)

Abvún d-bá-šmája (Aramejský Otčenáš)

Ty, jenž zroduješ, Otče-Matko Kosmu,
ó Ty ve všem dýchající Živote, Dechu všech světů,
Zdroji zvuku ve vánku i vichřici,
Ty Zářící, Jméno jmen,
činnosti beze slov, tichá sílo.

Ona je kořen Jesse – pravzor, odvěká správná cesta k Božství v nás. Je počátkem trvalé hodnoty všeho Dobrého, nejen pro krátký okamžik.

Zdroje:

Katheleen McGowanová – *Kniha Lásky*
Annick de Souzaenelle – *Ženský pól bytí*
O pravé Mariánské úctě – sv. Ludvík Maria Grignon z Montfordu

*) Májová pobožnost má svůj původ v 18. století v Itálii a odtud se postupně rozšířila i do jiných zemí Evropy a pak do celého křesťanského světa.